

Man finder en forklaring på noget, fordi man ikke kan bruge den rigtige, nemlig at der var nogle, der havde klokket i det og havde skrevet mere bindende læseplaner, der så skulle være bindende mål, og så endte det med til allersidst, at det skulle være bindende trinmål. Det er jo en forklaring i stedet for det med, at det er for at undgå A- og B-skoler, for der er ingen sammenhæng mellem det eksisterende system og det at sige, at det giver A- og B-skoler, og det, man nu vil have i stedet for.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg husker fra forhandlingerne i ministeriet med ministeren, at betegnelse A- og B-skoler var knyttet til, at nogle skoler havde flere undervisningstimer, end andre skoler havde. Derfor var alle partier for så vidt enige om at prøve at mindske gabet mellem dem, altså løfte det for de skoler, der ikke havde så mange timer.

Ministeren gør en del ud af at referere til internationale undersøgelser, der viser, at ca. 18 pct. af børnene ikke læser godt nok, og dermed er der behov for vægt på faglighed, og det bliver så til flere timer.

Når nu ministeren henviser til den slags internationale undersøgelser, hvorfor bruger ministeren så ikke andre internationale undersøgelser, der viser, hvordan man løser den problemstilling i andre lande? Andre lande går væk fra nationale mål som styringsredskab, fordi man erkender, at med den viden, man i dag har om læring, og hvordan børn lærer, er nationale mål noget, der er meget dårligt. Det, der er vigtigt, er at give en langt større frihed til lærerne netop til undervisningsdifferentiering og tværfagligt samarbejde for de børn, altså lære i helheder, som fru Bodil Kornbek sagde tidligere.

Men alle de undersøgelser, som kunne give et helt andet og meget mere kvalificeret grundlag for at træffe nogle beslutninger på, er bare afvist, fordi det spektakulære issue, at man skulle have flere timer, skulle gøre det ud for at styrke fagligheden. Men den faglighed bliver ikke nødvendigvis styrket, som ministeren selv erkender det.

Derfor spørger jeg igen, også ministeren: Der er 60.000 lærere, og spørgsmålet er, hvordan vi bærer os ad med at løfte deres faglighed, for det er det, det handler om, hvis man vil styrke fagligheden.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg er helt enig med fru Marianne Jelved i, at lærernes kvalifikationer er helt afgørende for en god undervisning, og derfor har vi også besluttet os for at se på tilrettelæggelsen af efteruddannelsesindsatsen for lærerne. Vi har besluttet os for at lave et analysearbejde sammen med Kommunernes Landsforening, og det vil jeg vende tilbage til, når det er gennemført.

Men det er jo også det, der er årsagen til, at vi alle er meget optaget af selve læreruddannelsen og den evaluering, som læreruddannelsen vil undergå her i indværende år, for målet er naturligvis at sikre, at i det mindste de nyuddannede lærere har de kvalifikationer og kompetencer, som der er behov for for at kunne gennemføre den undervisning, som vi ønsker skal være i folkeskolen.

Så er jeg ikke enig med fru Marianne Jelved i, at lærerne ikke har frihed til at tilrettelægge undervisningen. Lærerne har nøjagtig den samme frihed, som de havde før folkeskoleforliget den 14. november. De har oven i købet endnu flere frihedsgrader. De har nemlig fået muligheden for at lave holddannelser, hvor de tager udgangspunkt i den enkelte elevs behov, og det synes jeg faktisk er en kæmpe styrkelse af mulighederne for at tilrettelægge undervisningen, så man kan bruge begrebet undervisningsdifferentiering langt mere offensivt end det, som i hvert fald lovgivningen hidtil har givet mulighed for. At nogle lærere så har gjort det, det er jo en helt anden sag.

Med hensyn til de internationale undersøgelser: Jeg synes ikke, der er nogen grund til at betvivle resultaterne af de internationale undersøgelser, herunder resultaterne som senest kom frem med PISA-undersøgelsen sidste år. Der er ingen grund til at betvivle, at vi i Danmark har behov for, at vi i folkeskolen får styrket de faglige færdigheder. At man så i andre lande har tilrettelagt undervisningen og grundskolen på en anden måde end det, vi gør i Danmark, synes jeg jo ikke skal være det, der er afgørende for, hvordan vi styrker dér, hvor vi har nogle mangler, eller dér, hvor vi har behov for, at der sættes ind. Så jeg er ikke enig med fru Marianne Jelved i, at man sådan uden videre kan negligere de internationale undersøgelses resultater, blot fordi vi i Danmark får et dårligt resultat.

Kl. 17.30

Så vil jeg sige til hr. Aage Frandsen: Et af målene med trinmålene var at undgå en udvikling,